

HRROMY A BLESKY

CECIL duCILLE

O něco se s vámi musím podělit. Když mi bylo nejhůř, poslouchal jsem starou nahrávku, na které byla píseň „*Hromy a blesky*“. Přestože jsem tehdy ta slova nechápal, uvědomoval jsem si pomazání. I když jsem tu píseň neuměl, pozvedala mou duši a dodávala mi sílu. Přehrával jsem si ji znovu a znovu.

*Hromy a blesky se hromadí,
mračna se stahují před bouří.
Ale já zde čekám v tichosti
na toho Jediného, Jehož mé srdce uctívá.*

*Ó Ježíši, čekám na Tebe,
v tichosti zde toužím.
Čekám na cestě na zvuk Tvého hlasu
a mé srdce poskočí, když jej uslyší.*

*Ó Ježíši, musím vidět Tvoji tvář,
hledět na Tebe a chodit ve Tvoji milosti.
Ó Ježíši, mé srdce se láme, zatímco čekám na Tebe,
a zahynu, pokud Tě neuvidím.*

*Strach a pokušení mě obklopují
a bitva zuří dál a dál.
Ale já se utíkám do Tvé přítomnosti,
skrýt se, než se rozední.*

Bratří, najděte pomazání, které vás posiluje, povzbuzuje, pozvedá vaši duši, a pevně se ho přidržte. Devadesát procent d'áblů bude poraženo deseti procenty Krista, který vám slouží. Nechte se povzbudit! Posilněte se v Kristu Ježíši, našem Pánu. Světlo vyhání tmu uvnitř i vně.

Bůh vám žehnej, bratří. Jsem rád, že tu jsem. Lidé, kteří naslouchají Bohu a kteří s Ním chodí, musí znát některé základní pravdy. Když je znát nebudete, budete pořád zakopávat, ostatní zraňovat a budete strkat do Boha. Dotknete se archy tehdy, když nemáte. Budete jako Uza, a Bůh vás zabije. Proto je toto slovo pro vás obojím, povzbuzením od Pána i varováním.

Zaprvé, nikdo nemá právo sem přijít a kázat nějaké slovo Božímu lidu, pokud ho nedostal přímo od Boha. Tělo Kristovo není poskládané jako církevní systém. Církevní systém, biskupové a ti, kdo v něm mají postavení, mají autoritu mluvit a dělat různé věci. V těle Kristově má autoritu jenom Ježíš. V případě, že skrze vás pracuje Ježíš, máte autoritu jednat vy, ale neopovažujte se jednat, pokud tato autorita nefunguje. Boží autorita pochází od Hlavy, a ne od nohy. Amen.

Nevěříme Bohu, snažíme se dělat věci sami.

Podívejte se na svoje tělo, na svoji ruku. Ruka je údem těla. Nemůže říkat noze, co má dělat. Žádný z údů nemůže ovládat jiný úd. Vaše oči vidí a mohou varovat, ale neopovažují se dotknout ruky a nějak jí pohnout. Rukou musí pohnout hlava. Amen.

Tuto chybu máme ve svém středu. Nevěříme Bohu, snažíme se dělat věci sami. Uza se dotkl archy. Proč? Protože se začala kymáčet. Archa je Boží archou. Když Bůh svou archu nenarovná, tak si toho nevěšmejte. Nechte ji spadnout. Neplet' se do toho. Mnozí takto přišli o život.

Za časů prvotní církve si jistý muž a jeho žena sedli a osnovali společně plán. Zajímalo by mě, jestli víte, jak je nebezpečné kout pikle. Jak nebezpečné je povídat si a nevědět, že vám všemocný Bůh naslouchá. Amen.

A tak spolu kují pikle: „Dobře, prodáme náš pozemek a část zisku si necháme, ale dáme ten zbytek, jako že dáváme všechno, abychom vypadali jako Barnabáš. A všichni nás budou obdivovat: „Ó, to jsou vzácní lidé, všechno, co měli, dali Bohu.““ Tak to upekli a shodli se na tom. Buď požehnán Bůh všemocný. A pak se to stalo. (Sk 5,1–10)

Dnes večer mi Bůh položil na srdce, abych kázal „hromy a blesky“.

Hromy a blesky. Všichni jste chodili do školy a víte, že takhle to není. Alespoň v přírodě to tak nefunguje. Nejdřív je blesk, a ten způsobí hrom, ale Boží slovo říká „hromy a blesky“. Můžu vám najít dvacet veršů, kde se píše „hromy a blesky“. Co to znamená? Podívejme se nejprve do Božího slova. Přečteme si to a uvidíme, jestli porozumíme, co nám Bůh dnes říká.

Jen ať tu ty děti zůstanou. Děti to potřebují slyšet. Někdy děti napraví rodiče.

Jednou jsme někam cestovali autem a já jsem si vytáhl láhev limonády a začal jsem za jízdy pít. Děti mi povídají: „Ale, dědo, copak jsi neříkal, že nesmíš pít, když řídíš?“ Tak jsem jim musel vysvětlit, že to neplatí o pití limonády, ale o pití alkoholických, omamných nápojů. Chvála Bohu!

Miluji děti. Víte, že Boží duch obživuje děti na shromážděních? Ano. Když Boží duch jedná, jedná také s dětmi, aby je spasil a vysvobodil. Prosím, odved'te je později, ale teď ještě ne. Ať Boží slovo proplyne tímto místem, ať na ně Boží slovo povane. Ať se jich Boží slovo dotýká.

Maminky a tátové, když jste tady, řekněte: „Bože, dotkni se i mého dítěte.“ Když se vás Boží duch dotkne, řekněte: „Dotkni se i jeho.“ Amen. Ať má Pán mezi námi volnou cestu.

Bůh mě ustavil a dal mi dar slova. Když přicházím a přináším slovo, modlete se k Bohu, abych nepřinášel sebe nebo svoje slovo, ale aby k vám přišlo slovo přímo z nebe. To je moje modlitba. Nejvíc by mě zarmoutilo, kdybych zjistil, že jsem se uchýlil od plynutí Božího ducha, který přichází skrze mě k vám, a že jsem vám předal něco ze sebe samého.

Pětinasobná služebnost, pět smyslů: zrak, sluch, hmat, čich, chuť. Pětinasobná služebnost, slyšíte mě? Tato pětinasobná služebnost musí spolupracovat s Hlavou, aby ovlivnila zbytek Těla. Když něco uvidím očima, moje oči nemohou říct nohám, aby utíkaly. Oči pošlou zprávu do mozku a mozek řekne:

„Schovej hlavu, letí kulka!“

Když Bůh svou
archu
nenarovná,
nechte ji
spadnout.

To je posloupnost příkazů. Říkáme tomu Boží řád. Boží řád říká, že nemůžete chodit kolem a snažit se ovládat své bratry. Slyšíte mě? Nemůžete někomu říkat, ať dělá tohle, a tamtomu zas tamto. Přesně to je na církevním systému špatně. Proto je církevní systém špatně. Církevní systém věří, že musíte mít biskupy, kteří ostatním říkají, co mají dělat. Nikdo na biskupa nemá. A když se biskup stane homosexuálem, ostatní se také stanou homosexuály. Mají účast na jeho hříchu a stávají se s ním jedno.

Mluvíme teď o Božím díle a věříme, že proud plyne od Boha k vám. A chci, abyste to zkoumali. Až skončíme, pokládejte si otázky. Nezbaštěte to jen tak. Zkoumejte to. Každé slovo, které řeknu, zkoumejte, protože tak to Bůh chce. Když se mě zeptáte na něco, na co neumím odpovět, znamená to, že mi to Bůh neřekl nebo mi nedal odpověď. Je to smělá řeč, ale tak tomu věřím. Věřím, že někdy je tu odpověď dřív než otázka. Halelujah!

Teď bych rád, abyste mi přečetli o těch hromech a blescích. Zaměřme se nejprve na způsob, kterým se to objevuje – hromy a pak blesky. Najděme si Zjevení 4,5:

„A okolo toho trůnu bylo stolic čtyřmécítma, a na těch stolicích viděl jsem čtyřmécítma starců sedících, oblečených v roucha bílá. A měli na hlavách svých koruny zlaté. A z toho trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. A sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, jenž jsou sedm Duchů Božích.“

A nyní Exodus 20,18:

„Veškeren pak lid viděl hřímání to a blýskání, a zvuk trouby, a horu kouřící se. To když viděl lid, pohnuli se a stáli zdaleka.“

Všichni slyšeli hromy a viděli blesky. U Boha je to tak, že hrom předchází blesk, a právě na to vás chci upozornit. Přesvědčím vás o tomto důrazu Písma a pak půjdeme dál. Přečtěme si ještě Žalm 77,19:

„Vznělo hřímání tvé po obloze, blýskání osvětlovalo okršlek zemský, pohybovala se a třásla země.“

A Zjevení 11,19:

„I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smlouvy jeho v chrámě jeho. I stalo se blýskání, a hlasové, a hromobití, a země třesení, i krupobití veliké.“

A ještě jiný verš o příchodu Krista v Matouši 24,27:

„Neb jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, takť bude i příchod Syna člověka.

Ještě si najděme Lukáše 17,24:

„Nebo jakožto blesk blýskající se z jedné krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém.“

A tady se to trochu mění. Jako blesk září z jednoho konce nebe na druhý, tak bude příchod Syna člověka ve dni Jeho. To znamená, že když Ježíš přijde, přinese to určitou míru hromobití a blesků.

Nicméně, o čem to tu vlastně mluvíme? Buďte trpěliví, řeknu vám to. Najděme si znovu Ezechiela 1, jak o tom mluvil včera bratr Cook. Když včera skočil do Ezechiela, říkal jsem si: Tak, teď mi sebere moje kázání. Ale jen se toho dotkl.

V Ezechielovi máme určitou situaci. Zkusím najít přesně ten verš, abychom nemuseli číst celou kapitolu. Jsou to verše 13 a 14:

„Podobnost také těch zvířat na pohledění byla jako uhlí řeravého, na pohledění jako pochodně. Kterýžto oheň ustavičně chodil mezi zvířaty, a ten oheň měl blesk, a z téhož ohně vycházelo blýskání. Také ta zvířata běhala, a navracovala se jako prudké blýskání.“

Vy víte, co o těch zvířatech vyučujeme, že ta zvířata, která nacházíme v Ezechielovi, Izaiáši a ve Zjevení, představují duši vykoupeného člověka. Zde v Ezechielovi viděl prorok čtyři zvířata a nad nimi Boží trůn. Pamatujete si to? Kromě toho viděl dvě kola, jak se otáčela, a uprostřed kola viděl jakoby gyroskop ze strany, a kamkoli se pohybovala zvířata, tam se pohybovala i kola. Dobrá, ale bylo to takové tajuplné vidění a chudák bratr Ezechiel moc nevěděl, o čem to mluví.

Když Bůh povolal Jana, řekl: „Vysvětlím církvi, co ta zvířata znamenají.“

A tak Jan začal psát a viděl znovu tu vizi. Podívejte se na Janovu vizi do Zjevení 4 a 5 a přečtěme si její konec. Jinými slovy, přečtu vám nejdřív, co ta vize znamená. Začněme v kapitole 5 verši 8 a 9:

„A jakž vzal knihy, ihned těch čtvero zvířat a těch čtyřmecítma starců padlo před Beránkem, majíce jeden každý z nich harfu a báně zlaté

plné vůně, jenž jsou modlitby svatých (vůně neboli kadidlo). A zpívali píseň novou, řkouce:...“

Naslouchejme té písni, co zpívali.

„A zpívali píseň novou, řkouce: Hoden jsi vzíti knihy a otevřítí pečeti jejich. Nebo jsi zabit, a vykoupils nás Bohu krví svou ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu. A učinil jsi nás Bohu našemu krále a kněží, a budeme kralovati na zemi.“

Kdo jsou ta zvířata? Kdo jsou ti, které učinil králi a kněžími? Ta zvířata, která viděl Izaiáš a Ezechiel, byly duše vykoupených lidí. Halelujah! Oni je viděli v nevykoupeném stavu. Porovnejme si obě vize.

V první vizi je Boží trůn nad tím. Druhá vize měla Boží trůn uprostřed. V první byla kola uvnitř kol s očima vně. V druhé byly oči uvnitř. Hromy a blesky vycházely zevnitř ven. (Zj 4,5) Halelujah! Co to znamená? Mluvím o Božím trůnu. Mluvím o vašem srdci. Budeme zkoumat stav vašeho srdce v této chvíli. O tom to je.

Sedíme tu a všichni očekáváme Ježíšův příchod. A Ježíš přijde, a někteří z nás budou zanecháni – bláznivé panny. Proč? Musíme pochopit, že to, co nás uvede do pohybu, je stav našeho srdce. Když vidím, jak přicházejí Boží chvály a lidé sedí a zpívají, jako by se jich to netýkalo, znamená to, že se jejich srdce nic nedotklo. Amen.

Jdete na dostihy a vidíte tam dámy a pány, jak spořádaně sedí, ale jakmile se jejich kůň objeví v dráze – jen je sledujte! Jsou jako pomínutí a skáčou, protože přibíhá jejich kůň.

Bůh řekl: „Kde je váš poklad, tam je i vaše srdce.“ (Mat 6,21)

Říkám vám, když člověk dá svoje srdce Bohu, už nemá ve své moci, co udělá. Povelý přicházejí shůry. Už to nemáte pod kontrolou. Bůh řekl, že až zazní Boží trubka, mrtví v Kristu vstanou. (1Tes 4,16)

Jste-li v Kristu, tak když Kristus vykročí, vykročíte také. Zahořklá srdce, odvažujete se mluvit o Božích služebnících a potom přijít do Božího shromáždění a chcete chválit? Stanete se tu dunivým zvoncem. Nemůžete se pohnout a já vím, že je to kvůli hříchu. Nesnažte se mě obelhat. Víím, jaké srdce je. Poznám, když se mého srdce dotkne Bůh. Nemohu to zadržet, nohy začnou tančit a já Boha chválím. Řeknete si: „Je emocionální.“ Tak si mě zkontrolujte, jestli jsem emocionální. Neuvidíte

jedinou vlnku, pokud ji nezpůsobí Bůh. Když se Bůh dá do pohybu, pohnu se. Amen.

Nerad vidím lidi, kteří jsou emocionální, když dojde na jejich milované. Štkají: „Ó, moje ubohé děťátko.“ Možná vzdychají, pláčou, strachují se o své dorůstající děti. Přijdou do shromáždění a nemohou nic. Kde je ta emoce? Ta emoce je tělesná, není Boží.

Pokaždé, když
o někom zle
přemýšlíte,
poškozujete
svoje srdce.

Bůh říká, že vás zbaví vašich přirozených emocí, a zároveň vás Bůh žádá, abyste Mu dali svoje srdce. Nežádal vás o vaše emoce, ani o vaši mysl, ani o vaši vůli nebo touhy, žádal vás o vaše srdce. O něco, co o svém srdci nevíte. Nevíte, co je vaše srdce. Namalujte mi tady srdce červeně, tady doprostřed papíru.

Nevíte, co je vaše srdce. Nevíte, že pokaždé, když o někom zle přemýšlíte, poškozujete svoje srdce. Kde je v Písmu verš o Božím trůnu? Najděte si Jeremiáše 17,9. Včera mluvil bratr Cook o převrácenosti. Tím sídlem převrácenosti je lidské srdce. Srdce je velmi převrácené, velmi podlé a podvede vás.

„Nejlstivější jest srdce nade všechno, a nejpřevrácenější. Kdo vyrozumí jemu?“

Podvede vás, ale když Ježíš Kristus získá vaše srdce, tu převrácenost od vás odejme. Věřte mi, když získá vaše srdce, tak vás má. A dává to smysl, protože srdce, vaše srdce je Boží trůn. Zní to legračně? Bůh bude vládnout všemu, co kolem sebe vidíte, i tomu, co nevidíte, skrze vaše srdce. Až vás Ježíš naplní v plnosti, bude skrze vás vládnout národům. Amen.

Chtěl bych vám říct, že si nemyslím, že to je daleko. Nemluvíme tu o dlouhé době. Mluvíme o tom, že Bůh pomazává lidi, aby je mohl použít ke stržení satanových výsostí. Bůh si nás používá, aby zničil d'ábla. Bůh nevztáhne svoji ruku, aby se dotkl d'ábla – Bůh na d'ábla nastražil past, a tou pastí jste vy. Dovolí d'áblu, aby si vás vzal a sežral, sežvýkal a vyplivl, nechá d'ábla, aby vás kopal a otloukal, až jednoho dne zjistíte, že máte moc, a povstanete a srazíte ho do pekla a skolíte ho navždy. Takhle to je.

Bůh řekl, že si použije malé a bezvýznamné lidi, aby zahanbil moudré, rozvážené a mocné. Řekl vám, Božím dětem, že si povolává lid. Smutné je, že si Bůh nemůže použít celou církev k tomu, aby porazil d'ábla, protože církev uzdravila satanovy rány. Posloucháte mě? Smrtelná rána je uzdravena. Kdo to udělal? Lékař, ten, kdo má moc uzdravit? Vy. Ten, komu Bůh dal pověření a schopnost zachránit a vysvobodit, ten se obrátil a uzdravil d'ábla. Uzdravil d'ábla a dal mu svou moc.

Ježíš přišel a zasadil d'áblovi ránu, která ho měla zničit. Golgota měla d'ábla zabít, protože krev je věc, kterou nemůže vystát. Moc krve odráží Jeho moc a slávu. V zemi egyptské vzali ve víře krev, předobraz krve Kristovy, a vložili ji na veřeje a zárubně dveří.

Potom Bůh řekl: „Satane, vezmi si je. Zabij všechno prvorozené v Egyptě.“

Satan vyšel zabíjet i všichni přísluhovači pekla a démoni smrti. Smrt nikdo do Mojžíše neporazil. Jediný, kdo smrt obelstil, byl Mojžíš. Smrt panovala od Adama do Mojžíše. Amen. A tak mocná smrt řádila v Egyptě a nerozlišovala. Měli příkaz zabíjet a vyšli zabít všechny prvorozené.

A Bůh Mojžíšovi pošeptal: „Pomažte zárubně a veřeje krví. Prikázal jsem, že mají přijít dveřmi.“

Bůh nastraží past a řekne vám, jak z ní vyvázat.

A tak řekl d'áblům: „Můžete jen dveřmi nebo oknem.“ Vyšli tedy, a když dorazili ke dveřím Izraelců – záblesk světla, Boží sláva na ně zasvítla ze zárubní a veřejí. D'áblové se přikrčili a prchli. Víte proč? Boží sláva ve vás vezme d'ábla autoritu. Slyšíte mě, bratří? Vezměte to nejmenší dítě, co tu je – Boží sláva v tom dítěti připraví každého d'ábla o autoritu. D'ábel přichází zabíjet, uvidí ho dítě a řekne: „Napomínám tě ve jménu Ježíše!“ Bum – záblesk světla z toho dítěte – hrom z jeho úst a blesk od Boha. Slyšíte mě?

Bůh si zavolal Mojžíše a řekl: „Vidíš Chóre, Dátana a Abirona?“ Řekl: „Jdi a použij na ně blesk, zapal je, protože očistím Izrael od Chóre. Očistím Izrael od Chóre, očistím Izrael.“ A tak byl duch Chóre vypálen ohněm.

Mojžíš řekl: „Pokud zemřete přirozenou smrtí, tak mě Bůh nepovolal.“

A otevřela se země a pozřela je. Amen.

Myslíte si, že je načase, aby Bůh očistil církev? Do Těla Kristova přichází meč a oddělí bratří od bratří. Slyšíte mě? Rozdělí a uvolní, zachrání a vysvobodí z toho zapletení neobřezance v našem středu. Amen.

Jestli jste někdy měli pocit, že vás Cecil straší, tak teď to můžete říct. Nedovolte nikomu, aby vám našeptal, že vás Cecil napálil a že zemřete. Jeden bratr mi volal, že mu nějaký bratr povídal, že jsem mu řekl, že umře. Že ho Bůh zabije. Bratří, říkám vám, že vás Bůh zabije, když nebudete dodržovat pravidla. Smrt v hrnci – je tam smrt. Jdeme po tenkém laně. Na konci časů nemůže Bůh dovolit, aby se lidé motali dokola, klopytali, aby se navzájem v těle Kristově pobíjeli. Příkazy musí přicházet z nebe. Přestaňte se snažit své bratry ovládat. Věřte Bohu, že je schopen se o vaše bratry postarat.

**Přestaňte se
snažit své
bratry ovládat.
Věřte Bohu, že
je schopen se
o vaše bratry
postarat.**

Neovládejte svoje děti. Teď nemluvím o malých a dospívajících dětech. Mluvím o vašich starších dětech. Nesnažte se řídit jejich životy. Prostě je vložte do Boží ruky a věřte, že se o ně Bůh postará. Amen.

Říkám vám, bratří, že přichází hodina, kdy děti Boží musí vyčistit své jednání. Vy nevěříte, že budete pomlouvat a škodit Božímu lidu a potom to nevložíte do kázání, které budete kázat? – A že Bůh to nebude soudit? Bůh říká, že před Ním máte mít bázeň.

Jak tu stojím před vámi, tak se Ho bojím. Bojím se Boha, protože je oheň spalující. Když přinesu k ohni nesmysl, tak shoří. Copak to nechápete? Není to tak, že by Bůh chodil kolem a zabíjel lidi – to se vy sami zabijíte. Nechápete to? Je-li Bůh oheň spalující a vy před Něj přinesete smetí – co čekáte? Smetí shoří. Amen. Smetí shoří. Nemůžete předstoupit před Boha s nesmysly, s tím, co jste si mezi sebou povíдали, se zprávami, které jste slyšeli, a přinést to jako vizi nebo sen a vložit to na Boží lid.

Bůh říká: „S nesmysly je konec. Čas prozkoušování vypršel.“

Po Božím lidu se žádá, aby nyní vykročil. Buď musíte vykročit ve víře, nebo se otočit zpátky, a být zničení.

Zdá se vám, že je to tvrdé slovo? Je to poselství života a naděje, protože pokud ho zaslechnete, tak uniknete. Když ho neuslyšíte, je po vás. Když ho neuslyšíte, je po vás. Amen.

Ježíš k nám mluví a my Ho musíme slyšet.

Nemůžete
mluvit
o lidech
a nejít za
nimi.

Zjevení 2,29: „*Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.*“

„Varuji vás,“ praví Pán, „že na vás přichází den soudu. Soud začne od domu Hospodinova, zvláště v těle Kristově, protože tělo Kristovo musí být bez poskvrny a vrásky. A přibližuje se den, kdy už tyto věci nebudou tolerovány.“

Pět bláznivých panen – pojd'me se na to podívat. Pět bylo moudrých a pět bláznivých, ale všech deset byly panny. Panna znamená, že jste bezúhonní, čistí. Neprovádíte smilstvo ani cizoložství.

Nikdy vás to nepošpinilo. Panna znamená, že chodíte oblečení ve svatebním rouchu, že jste čistí. Vaše spravedlnost vás přikrývá, ale něco je špatně...

Nakreslete mi tady nahoru mysl, prosím, a nalevo další kroužek s nápisem emoce a na druhou stranu vůli a pak ještě tady dolů touhy.

Jste panny zasnoubené jednomu muži, Kristu. (2Kor 11,2)

A teď se sytíte buď životem, nebo smrtí. Jaké máte srdce, záleží na tom, jak přemýšlíte. Svoje srdce můžete zničit špatnými myšlenkami. Stačí přemýšlet o tom, jak je bratr Cecil špatný, a vaše srdce se zničí. Problém je v tom, že nezáleží na tom, jak je špatný. Ale pokud si myslíš, že je špatný, je tu zákon, Bohem ustanovený řád v Božím slově, jak s tím máš jednat.

V Matouši 18, 15–17 je psáno: „*Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a potresci ho mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal jsi bratra svého. Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě jednoho anebo dva, aby v ústech dvou nebo tří svědků stálo každé slovo. Pakliť by jich neuposlechl, pověz církvi. Jestliže pak i církev neuposlechne, budiž tobě jako pohan a publikán.*“

Jdi za svým bratrem a řekni mu o jeho proviněních. Když tě bratr neslyší, když ti nevěří, přiber druhého svědka a jdi za ním a řekni mu

o jeho proviněních. Jednoduchá základní pravda, podle níž jste se neřídili. A když neposlechne bratří, vezměte ho k církvi a řekněte mu, jak je zlý. A když neposlechne církev, bude počten za hříšníka, to znamená, že se budete modlit, aby byl zachráněn. Prosté. Je to základ. Je to jednoduché. Je to pravda. Musíte se tím řídit. Nemůžete mluvit o lidech a nejít za nimi.

Tak dobře, jste nevinní. Sednete si s chladnou hlavou a tu přichází sestra Sladká.

Řekne: „Bratře, tolik mě to trápí s tamtím bratrem. Je takový a takový a dělá to a to.“

Poškodila vás. Ve chvíli, kdy vám to řekla, stali jste se odpovědnými. Kdyby vám to neřekla, nenesli byste žádnou odpovědnost. Ale v momentě, kdy vám to řekla, máte problém. Zranila vás. Teď za tím bratrem musíte jít vy.

„Bratře, sestra Sladká za mnou přišla a řekla mi o tobě to a to. Je to pravda? Jestli je to pravda, tak musíš činit pokání.“

A navíc vám řekla: „Ale určitě mu neříkej, že jsem ti to řekla.“

To je první známka hříchu. Slyšíte mě? První známkou hříchu je, když vám někdo o jiném něco řekne, a nechce, abyste tomu člověku řekli, že to říkal on. První známka hříchu – chtějí si z vás udělat popelnici. Musíte v sobě tu špínu pohřbít, a když pak přijdete do církve, nemůžete ani zvednout ruce a chválit Boha, ani tancovat v Duchu, protože jste těžcí jak olovo.

Víte, že Bible říká, že máte zvedat ruce a chválit Boha? Amen. (Žalm 63,5) Víte, že Bible říká, že máte tančit v Duchu a chválit Boha? (Žalm 149,3) ¹ Amen. Bible to říká. Jestli to dělat nemůžete, jste buď nemocní, nebo máte duchovní problém.

Někteří z nás už jsou možná na tancování moc staří. Když jsem tu byl minule, ďábel mi zasáhl nohy – nemohl jsem tancovat. Musel jsem se s tím vypořádat a říct ďáblu: „Mám tě, odhalil jsem tě.“ Jak dlouho si myslel, že mě bude držet? Začal mě krmit lžemi: „Ták, chlapče, je to jasný – od teď na vozíčku.“

„Ty prolhaný ďáble!“

Až my ho jednou dostaneme na vozíček, to bude slavný den!

---

¹ Ať chválí tancem jeho jméno, ať mu zpívají chválu s tamburínou a harfou. (překlad KJV)

Už jste někdy zlořečili d'áblu? Přitochí se a řekne mi: „Jsi takový a takový ...“

Řeknu: „A co ty, podívej se na sebe. Kdo jsi, že se mnou tak mluvíš? Měl jsi být v nebi, Bůh ti dal všechno, a ty jsi ze sebe udělal hlupáka. Ani ten největší blázen by nešel proti Bohu. Kdybys měl špetku rozumu, tak bys s Bohem nebojoval. Jsi d'ábel – jdi pryč!“

Naučte se mu odporovat. Naučte se mu odmlouvat.

D'ábel vám řekne, že jste k ničemu, a vy hned: „Já chudák, k ničemu se nehodím.“ Místo abyste řekli: „A ty jsi k čemu? Kdybys byl co k čemu, neopustil bys nebe. Nebe je místo pro dobré lidi.“

Tak bojujeme s d'áblem, který už dávno prohrál, a my máme navrch a máme nad ním moc. Nemusíte se mu klanět, nemusíte klopit zrak, ať už jste provedli cokoli. Jestliže jste zhřešili, máte přímluvce u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. (1Jan 2,1)

Když uděláte něco zlého, přijďte k Bohu a řekněte: „Bože, projel jsem to. Udělal jsem chybu. Jsem mizera. Potřebuji pomoc.“

Bůh vám dá svoje Slovo, aby vás pozvedlo. Amen. Chvála Pánu!

Vy víte, že srdce člověka je zlé a převrácené. V srdci člověka je převrácenost. Říkáte: „Ale Bože, moje srdce je očištěné krví Ježíše.“

Barbaro, jsi dokonalá? Řekla, že ne. A jestli Barbara není dokonalá, tak my nejspíš taky nejsme. Pravděpodobně na tom budeme všichni stejně. Srdce bylo špatné nade vše a ještě nějaká převrácenost přetrvává. Dílo není dokončené.

Bůh řekl: „Když dovolíte svojí mysli přemýšlet zle, bude vaše srdce zlé.“

Možná namítnete: „Bratře, vždycky jsi kázal o duši.“

Vždycky jsem kázal o duši a vždycky jsem vám mluvil o mysli, emocích, vůli a touhách, o čtyřech částech duše. Ale kde je srdce? Kde se vzalo? Kde se vzalo srdce? Řeknu vám, co je srdce. To je INTEL čip ve vašem počítači. Vyndejte ho, a uvidíte, co se stane – mrtvý počítač. Je to to místo uprostřed, kde se vaše mysl potkává s vašimi emocemi, kde se vaše vůle střetává s vašimi touhami, a cokoli do srdce vložíte, tak to uděláte. Nenaslouchám vašim slovům: „Ó Pane, miluji Tě. Ó Pane, miluji Tě.“

Ó Pane, jak moc Tě miluji.“ A zatím uvnitř vašeho srdce je čip, který říká: „Ale mám rád svoje tohle a mám rád svoje tamto.“

Řeknu vám, co je srdce. Je to to místo uprostřed, kde se vaše mysl potkává s vašimi emocemi, kde se vaše vůle střetává s vašimi touhami.

Chcete milovat Boha, ale chcete Boha a tu svoji věc sloučit, ale ono to dohromady nejde. Máte nějakou touhu. Říkal jsem vám o svojí touze, měl jsem ji v srdci celé roky, a Bůh s tím jednal. Řeknu vám to znovu, někteří to neslyšeli.

Když jsem byl mladý, toužil jsem se stát doktorem medicíny. Nezkoumal jsem svoje srdce. Nebyl jsem ve stavu, kdy bych řešil, proč vlastně chci být doktor. Ale poté, co Ježíš přišel do mého pokoje a zkoumal to, zjistil jsem proč, a nebyl to dobrý důvod. Byly to důvody tohoto světa. Víte, chtěl jsem mít dobré postavení, pozici, kde budu vydělávat hromadu peněz a budu moct dělat spoustu věcí.

A když Ježíš přišel toho dne ke mně do pokoje, byl velmi dobře naladěný.

Řekl mi: „Chci s tebou udělat dohodu.“

Když jsem to uslyšel, bylo mi jasné, že nemám šanci, protože chceli s vámi Bůh udělat dohodu, dáváte dobrý pozor, abyste udělali, co chce On. Nemáte na vybranou. Máte-li všech pět pohromadě, zjistíte, co chce, a řeknete: „Ano, Pane, přesně to udělám.“ Ať chcete nebo ne. Tentokrát chtěl, co jsem já nechtěl.

Řekl tedy: „Uděláme dohodu. Nechod' na Howardovu univerzitu. Nestuduj medicínu. Zaprvé, proč chceš být doktor?“

Poprvé v životě jsem se začal opravdu zamýšlet nad tím, co mám v srdci. Ale myslel jsem si, že Ho ošálím. To je strašné, že? Sedíte naproti Ježíšovi, povídáte si s Ním a myslíte si, že Ho můžete oklamat. A On s vámi tu hru hraje.

Řekl mi: „Proč to chceš dělat?“

Odpověděl jsem: „Bože, prostě chci pomáhat chudým, nemocným a bezmocným.“ Bylo to hrozné.

Řekl: „Jestli chceš pomáhat slabým a nemocným, dám ti více uzdravení a více lidí, kterým budeš pomáhat, než kdybys byl doktorem.“

Úplně mi vzal vítr z plachet.

Když se neumíte ovládat doma, nemůžete ani hrát na kytaru. Všechno, co máte v srdci, z něj ve vaší hudbě vychází.

Tak jsem řekl: „Dobře, Pane.“

Ve svém srdci jsem stále toužil být doktorem, ale odložil jsem to. Musel jsem se podřítit. A roky mýjely. Víte, šel jsem studovat ekonomku a mohl jsem získat doktorát ze třinácti různých předmětů. Mohl jsem získat hodně. Studoval jsem právo a mohl jsem se stát doktorem práv a soudit v soudní síni atp. To všechno jsem pustil, když Ježíš přišel. Ale ta touha být doktorem ve mně přetrvávala.

Pak jsem přijel na Floridu a nějak se stalo, že mi zavolali z University St. Petersburg a nabídli mi stipendium, abych mohl během jednoho roku dokončit doktorát. Jediné, co bych musel odevzdat, byla diplomka. Jako diplomovou práci jsem jim chtěl dát knihu Stánek Mojžíšův. Chodil bych tam jeden rok a manželce by taky dali, co potřebovala. Měla se stát sestřičkou. Měli jsme dostat všechno, co jsme chtěli, vše nám to nabídli.

Řekl jsem Bohu: „Díky, Bože. Tak teď budu mít alespoň doktorát z teologie.“

Neřekl na to ani slovo. Nicméně jsem se tam chystal další týden začít chodit.

Ten samý týden mi však řekl: „Chci, abys jel do Tamy a vyzvedl tam jednu sestru a odvezl ji do Kalifornie.“

Myslel jsem si, že to rychle sfouknu sem tam. Když jsem se dostal do Kalifornie, začal jsem tam shromáždění a byl to výbuch, začalo to růst. A deset měsíců jsem z Kalifornie neodjel. Odtamtud pochází bratr Burt. Největší dílo, jaké jsem viděl, se dělo v Kalifornii a pořád tam je.

Uvědomil jsem si, že mě od toho Pána zas nějak odvedl, tak jsem si to s Ním šel probrat. A víte, co mi řekl?

Řekl mi: „Najdi si slovo doktor ve slovníku.“

Vyhledal jsem si slovo doktor ve slovníku, řecky je to *didaskolos*, a On se mě zeptal: „Víš, co to znamená?“

Našel jsem si to znovu a bylo tam napsáno mistr. Když tedy získáte doktorát z teologie, jste mistrem teologie. Co je teologie? Boží věda. Takže se stanete mistrem Božích věcí.

„Chcete-li mluvit s Bohem, mluvte se mnou.“

„Co se Božích věcí týká, vím všechno.“

„Já to napravím, jsem doktor Božích věcí.“

Styděl jsem se. Pán mě od té touhy očistil. I kdybyste mi teď ten doktorát nabízeli zadarmo, nechtěl bych ho. Nechci ho, protože vím, že se nesluší být doktorem bohosloví, Boha to uráží.

Přesto znám mnohé doktory teologie, které mám moc rád a mám s nimi obecenství. Vyprávím jim tento příběh, říkám jim, co Bůh řekl, ale není snadné vzdát se něčeho, co jste už získali. Amen.

Proto jde především o stav srdce. Cokoliv, bratří, děti, starší lidé, cokoliv teď máte ve svém srdci a není to z Boha – zbavte se toho. Právě teď to položte na Boží oltář a žádejte Boha, ať pošle oheň. Slyšíte mě? „Z mého trůnu,“ řekl Bůh, „vyjdou hromy a blesky.“

Přirozeně přichází nejprve blesk a potom následuje hrom. V duchu přichází hrom před bleskem. Proč? Protože hrom je záležitostí srdce. Poslouchejte – hrom je záležitostí srdce, blesk je odpověď.

Nejdříve hrom vychází z úst člověka, blesk z Boha.

Řeknu to na rovinu, bratří. Boží trůn je v tomto domě pobořen. Trůn, na němž má sedět Ježíš Kristus, to sedadlo, je celé rozpolcené, protože jsme svá srdce pro Božího syna nepřipravili.

Řeknu to znovu: Někteří z vás si myslí, že můžete mít emocionální problémy a přijít do církve a chválit Boha. „Pojďme prostě hrát na kytary a zpívat spolu,“ ale vaše emocionální problémy jsou tu. Doma jste se nechovali správně. Pro tohle není v těle Kristově místo. Když se neumíte ovládat doma, nemůžete ani hrát na kytaru. Nemůžete hrát na klavír. Nemůžete hrát na flétnu, na harfu. Nejste na hraní vhodní kandidáti. A víte proč? Všechno, co máte v srdci, z něj ve vaší hudbě vychází. Slyšíte mě? Víte, co dělá rocková hudba s lidmi? Viděli jste rockové zpěváky? Přejde sem chlápek, vlasy mu visí na ramena, takhle se klátí, má

svůj styl, víte. Je to plné světa. A říká: „Ježíš, Ježíš, Ježíš.“ Nevěřím mu to. Nevěřím tomu, co říkají vaše ústa, věřím tomu, co říká vaše srdce. A z vašeho srdce vychází ten projev.

Když sem nakráčíte v upnutých kraťáskách, nemusíte mi nic vysvětlovat o stavu svého srdce, protože je zjevný, když dokážete v něčem takovém přijít mezi Boží lid. Když sem přijdete polonazí, mohu vám říct, jak na tom jste, protože Adam s Evou, když zjistili, že jsou nazí, tak se oblékli. Amen.

Vím, že to neradi slyšíte – kazatel slušného oblékání. Ale je to tak, jsem kazatel slušného oblékání. Poslechněte si, co říká Pavel. Najděte si Timotea, podívejte se, co Pavel píše Timoteovi, mladému kazateli. Pavel Timotea vyučuje, jak má kázat. Halelujah! Píše Timoteovi a snaží se pokrýt věci, které byly v církvi problém.

1. Timoteovi 2,5–8: „*Jedent' jest zajisté Bůh,...*“

Nejsou dvě Boží díla, nejsou dvě Boží církve. Ne tahle církev, ne jiná církev, neuznávejte žádnou z nich – uznávejte jednu církev a jednoho Boha.

„... jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš, kterýžto dal sebe samého mzdu na vykoupení za všechny, na osvědčení časem svým. K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravduť pravím v Kristu a neklamámť,) za učitele pohanů u víře a pravdě. Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti.“

Aby se modlili muži na každém místě a nepochybovali. Aby muži neměli ruce svěšené, ale pozdvihovali je a chválili Boha. Když pozvedáte ruce, otevíráte svoje srdce. Což nerozumíte, co říká?

Říká: „Muži, přestaňte být nemastní neslaní, neteční, lhostejní. Přestaňte Boha zdržovat. Pozvedněte svaté ruce a chvalte Boha s otevřeným srdcem.“

Když jdete na fotbal, tak ruce zvedáte. Chlapům nikdo nemusí připomínat, aby na fotbale zvedali ruce. Co je to s vámi? Co je to s vámi? Budete mě kritizovat za to, že zvedám ruce? Raději si dávejte pozor na sebe. Víte, co se stalo Míkol? Kritizovala Davida, a stala se neplodnou. Bůh ji stihl neplodností, nemohla mít děti. David tančil, měl krátkou suknicu a byly mu vidět nohy. Toho dne se David nesoustředil na své

oblečení, staral se o chválu srdce. Míkol žárlila, že tam tančil. Měla vyběhnout ven a přidat se k tanci, místo toho začala Davida kritizovat. Víte, koho vlastně kritizovala? Boha. Bůh jednal s Davidovým srdcem a ona kritizovala Davida. Bůh ji potrestal neplodností.

Co myslíte, že s vámi udělá Bůh dnes? Tehdy to lépe neuměli. David neznal Ježíše. Tenkrát neměli Ducha svatého. Říkáte, že máte Ježíše a že máte Ducha svatého, a přesto kritizujete tančící nohy. Když tančím, chválím Boha, nechválím vás. Netančil bych kvůli ničemu jinému než kvůli Ježíši. Amen. Sláva Bohu!

Muži mají pozvedat ruce a chválit Boha. Dále čteme:

„Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly...“ (1Tim 2,9)

Některé z těch kalhot, které nosíte, nejsou slušné. Vidím, jak se tu procházíte a ukazujete zadek. Uráží vás to? Říkám vám, co vidím. A co vidí hříšník? Vidím křesťanky, jak procházejí kolem hříšníka, a hříšník se dívá... Víte, co vidí? Vidí porno.

Ještě pořád si prohlížíte pornografické časopisy? Jak se opovažujete dívat se na porno?! Je to duch zkázy, duch z pekla. Lidi, vy se koukáte na porno a přicházíte do Božího domu a vnášíte tu pornografii do domu Božího? Když mužům ukazujete svá těla, jste zlodějky. Jste zlodějky, snažíte se uchvátit jejich pozornost, která má patřit Bohu. Snažíte se ukrást Boží pozornost a srdce mužů sledují při bohoslužbách vás. Kdybych byl vámi, šel bych domů, našel bych všechny kraťasy a spálil bych je. Moje žena nemusí doma nosit kraťasy, aby mě vzrušila. Jsem správně nastaven. Víte, co to znamená? Moje mysl ovládá tělo a Bůh ovládá mou mysl. Amen. Správně nastaven, abych fungoval podle Božího řádu.

Vím, že s vámi nikdo nebude mluvit takto na rovinu, ale myslím, že nepřeháním, myslím, že vnímám plynutí z nebe, myslím, že to, co říkám, přichází od trůnu a že k vám mluvím z Boha. Pokud si to nemyslíte, běda vám. Toto není, co si myslím, to není, čemu věřím, to není, co vím – ale

Muži, přestaňte
být nemastní
neslaní, neteční,
lhostejní.
Přestaňte Boha
zadržovat.

byl mi dán Boží duch jako dar, Boží plynutí jako dar. Bůh skrze mě plyne a Bůh mi říká, co vám mám říct. A věřím, že je čas, abyste tomu uvěřili.

Kritizujete Boží lid, a přitom je váš dům špinavý. Očistěte se, uklid'te si.

Tady mezi námi jsou mnozí nevěřící. Mnozí z vás jsou nevěřící. Nevěříte, že Ježíš Kristus sestupuje do svého chrámu. Nevěříte, že ten chrám musí být očištěn, aby mohl přijmout Krále. Nevěříte. Jsou mezi námi bláznivé panny, které se nestarají o srdce, nepečují o své emoce. Používáte emocionální zlo. Něco mi přichází – je to strašné. Vystává mi to před očima. Když jste ještě byli hříšníci, četli jste někdo z vás časopis Penthouse? Když jste byli hříšníci, četli jste publikace od Hughy Hefnera? Viděli jste ty různé sexuální věci, které do nich vkládají? Posloucháte mě? Teď vám dám ránu mezi oči. Ještě pořád děláte některé z těch věcí? Ještě pořád, když jste spolu jako muž a žena, děláte některé z těch věcí? Ptám se, protože vím, že to děláte. A to je to, co vám brání! Brání to Boží moci, aby skrze vás plynula! Je to tak. Brání vám to. Zbraňuje to Bohu.

Bůh volá: „Pust' mě dovnitř! Pust' mě na můj trůn! Chci v tobě vládnout a kralovat.“

Blokujete Boha. Blokujete Boha kvůli svým sexuálním preferencím. Blokujete Boha, protože neumíte být normální, přirození, protože chcete exotické zážitky. Lze snad být ještě konkrétnější?

Duch Boží lká. Duch Boží nařiká. V táboře je hřích.

Kritizujete Boží lid, a přitom je váš dům špinavý. Kritizujete Boží lid, a přitom váš dům zapáchá.

Bůh říká: „Očist' se, uklid'te si, nebo přijdu a odstraním váš svícen z cesty.“

Můj Bože, vzýváme Tvoje jméno. Bratří, vzývejte Boží jméno. Volejte k Bohu o vysvobození. Volejte, volejte, volejte: „Pane Bože, smiluj se nade mnou. Kriste, smiluj se nade mnou!“

Někteří z nás se chtějí oženit, protože chtějí povolovat tělu, ale Bůh vám nedovolí se oženit, protože máte o manželství špatnou představu. Bože můj, vaše srdce je tak popletené vaší myslí. Vaše srdce je tak popletené vašimi emocemi. Je tolik popletené vašimi touhami. Toužíte

celým svým srdcem po Bohu? Proto vám nejde zpívat, když společně zpíváme, protože v tom nemáte srdce. Ale ano. Mysl jednoho člověka ujíždí tamhle. Myšlenky jiného člověka bloudí tam. Zazní váš zpěv – koho chcete oklamat? Bůh vás neslyší. Můj Bože!

Z nebe vychází volání. Bůh je nešťastný ze stavu svého lidu, protože vám přichází dát život, a ne vás zabít – jenže na místě, kde teď jste – kdyby teď přišel, tak zemřete. Amen.

Ježíši, pomoz nám! Zboř ty rozdělující zdi. Pane, pomoz nám zorat náš úhor. Pomoz nám, abychom už nezasévali do trní. Můj Bože!

Tady skončím. Ne proto, že by kázání končilo, ale protože víc nepoberete. Pojd'te sem někdo a ved'te lidi k pokání.

Díky Ježíši, díky Tobě, Ježíši.

Prosím, plačte mezi vstupem a oltářem, volejte k Bohu: „Zachraň svůj lid, Bože! Zachraň svůj lid! Zakroč, Bože, dnešního dne a zachraň svůj lid! Ať Tvůj lid nezahyne s hynoucími, protože jsi nás povolal ze světa, z církevních systémů, abys z nás učinil svatý národ, královské kněžstvo, lid zvláštní. Když jsi to učinil, Pane Bože, doved' nás teď na Sion.“

Amen.